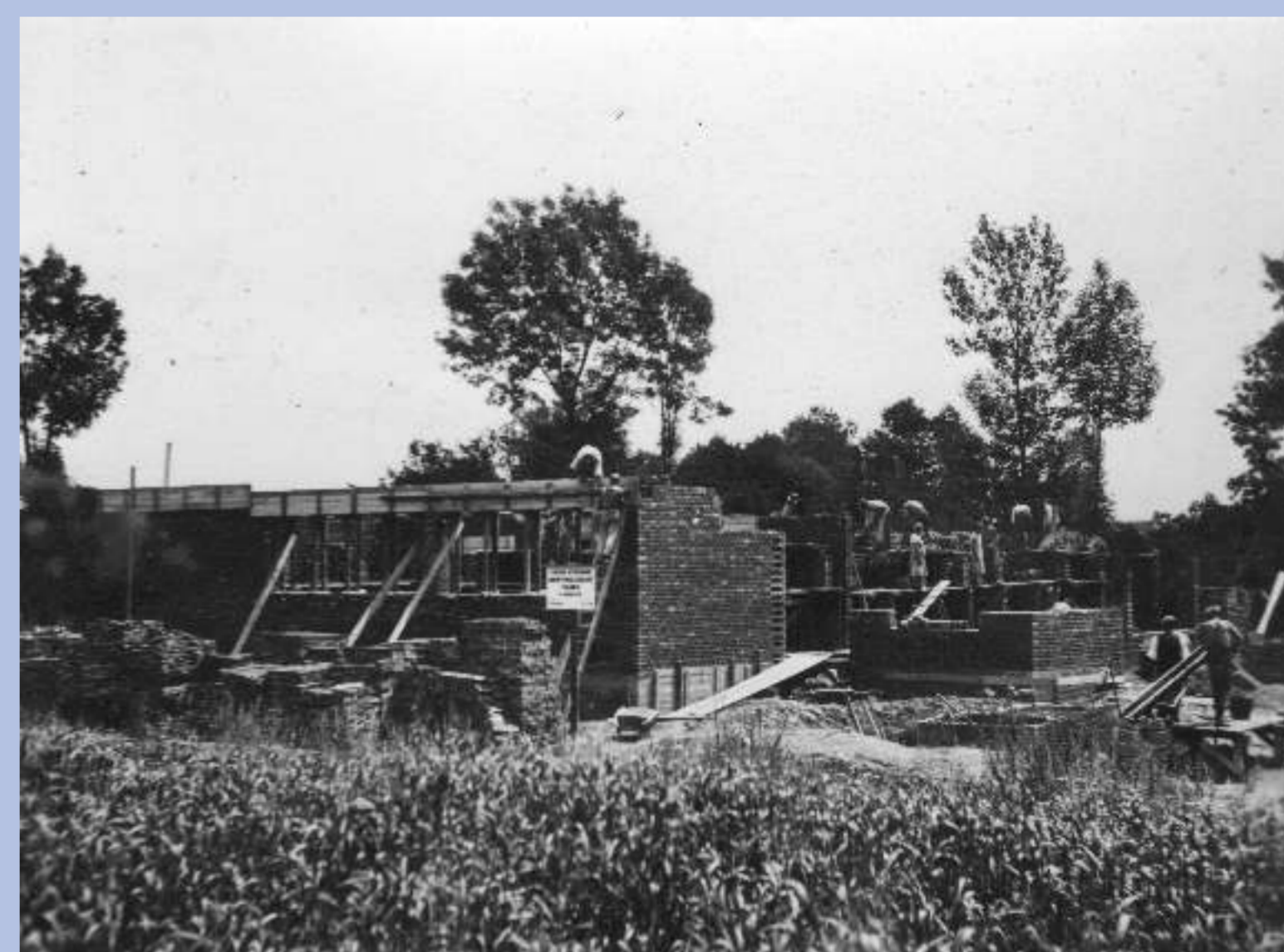

ORNITOLOGICKÁ STANICE

Na jaře 1937 pokročily přípravy na stavbu stanice tak daleko, že mohla být 10. června zahájena. Po mnoha jednáních bylo pro ni vybráno zákoutí parku Michalova v blízkosti lužního lesa a slepého ramene řeky Bečvy. Podle návrhu ing. arch. H. Friesinga stavbu realizoval stavitel F. Volf. Byl to odvážný pokus mladé generace třicátých let, začít se stavbou prvního ornitologického pracoviště v ČSR právě v době hospodářské stagnace a nezaměstnanosti. Stavba získala díky F. Ginterovi a jeho přátelům finanční podporu okresního hejtmána, městské rady, městské spořitelny, přerovského děkanství, okrašlovacího spolku a dalších. Část prostředků byla získána většími dary členů spolku a sbírkou mezi přerovskými občany. Později poskytla městská spořitelna výhodnou půjčku. Finančně byla celá stavba jistěna směnkou na soukromý majetek tří členů výboru MOS - F. Gintera, Z. Šulce a JUDr. J. Lančička. Je třeba zdůraznit, že tuto průkopnickou práci vykonal spolek téměř bez finanční podpory státu. Stavba pokračovala velmi rychle. V okolí byly vysázeny stromy, keře, vyhloubeny rybníčky a postaveno dvacet čtyři klecí a voliér. Přestože slavnostnímu otevření 28. října 1938 zabránily bouřlivé a tragické události, začala stanice pracovat. V Přerově se podařilo vybudovat první ornitologické a ochrannářské pracoviště na území státu.

Během 2. světové války se spolku podařilo díky neuvěřitelné obětavosti svých členů udržet činnost ornitologické stanice i spolku. Vědecká práce byla sice omezena, ale rozběhla se ochrannářská a poradenská činnost. Pomocí příjmů z prodeje drůbeže, holubů, ptačích budek, krmiva, členských příspěvků, darů přerovských podnikatelů a vstupného byla hrazena činnost stanice. Jen v roce 1940 navštívilo stanici 6000 osob. Spolek shromažďoval sbírky dermoplastických preparátů ptáků, hnízd a vajec, budoval knihovnu. Dále zajišťoval vyvěšování budek, zřizování krmítek, zaznamenával tahy a přelety ptáků a soustřeďoval faunistické a bionomické údaje z ornitologie. Dařilo se vydávání časopisu, i když z rozkazu okupační správy byl jeho název omezen pouze na slovo Ornitolog. Pod tímto názvem vycházel časopis až do roku 1945. Také bylo zakázáno kroužkovat ptáky československými kroužky. Všichni členové redakční rady pracovali zdarma a autoři publikovali své příspěvky bez nároku na honorář. Zájem o časopis vzrůstal a v roce 1944 měl pět set odběratelů.

Stavba stanice rychle pokračovala...členové výboru se snažili, aby byla co nejlevnější. Písek získali kopáním na pozemku stanice, cihly jen za odvoz, dřevo získali z arcibiskupských lesů zdarma, škváru daroval Akciový pivovar v Přerově... (r. 1937).

Nový člen spolku F. Hejl - Mračovský při návštěvě stanice v roce 1939 jako člen četnického sboru.

V r. 1938 byla stanice každou nedělí otevřena pro veřejnost.

Socha „Světlušky“ která je dnes opět součástí areálu Ornitologické stanice Muzea Komenského (r. 1938).

